

være meget bekymret for, at dette Forslag skulde blive gennemført. Nu er det ikke saaledes at forstaa, at det ærede Medlem direkte nævnede Forslaget. Det vilde kun daarligt ligne det ærede Medlem at gaa saa lige til Sagen. Nej, det ærede Medlem udtalte Haabet om, at Københavns Kommune ikke vedblivende vilde unddrage disse Skoler dens Tilskud, saaledes — og her skal jeg tillade mig at benytte det ærede Medlems egne Ord —, at det store Spørgsmaal om, hvad der ellers skal ske, ikke skal komme frem. Det er i disse Ord om, hvad der ellers skal ske, at det ærede Medlems Bekymring ligger skjult. For det ærede Medlem ved meget vel, at det, der vil ske, hvis disse Skoler mister deres Tilskud fra det offentlige, er, at de maa overgaa til Kommunen. Paa den ene Side forstaaer jeg godt det ærede Medlems Bekymring, for skulde det eller et lignende Forslag blive gennemført, saa vilde det betyde en mægtig Sejr for den offentlige Skole og et tilsvarende Nederlag for Privatskolen. Men paa den anden Side forstaaer jeg ikke rigtigt det ærede Medlem, fordi han selv for kun godt et Aar siden har været med til at gennemføre en ganske lignende Ordning i en anden By. Jeg tænker her paa det ærede Medlems lykkelig tilendebrogte Arbejde for, at den private „Marselisborg højere Almenskole“ skulde blive en kommunal Skole. Marselisborg Skole kunde ikke bære sig trods store Tilskud fra forskellige Sider, trods Støtte af forskellige Art, og dens Virksomhed var efterhaanden blevet saaledes, at jo mindre man talte derom, des bedre. Saa maatte Aarhus Kommune gribe ind, og til sidst, ved det ærede Medlems energiske Arbejde, er Marselisborg Skole, en Skole, af ganske samme Art som de københavnske Skoler, der er Tale om, ikke blot blevet en kommunal Skole, men ogsaa en god Skole. Naar det ærede Medlem kunde gaa med til det i Aarhus, som det synes, med godt Hjertelag og med Iver, saa forstaaer jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem har saa meget imod, at der træffes en lignende Ordning i København. Ganske vist drejede det sig i Aarhus kun om een Skole, medens det i København drejer sig om flere, men i Princippet bliver Sagen dog ganske den samme. Det ærede Medlem har altsaa to hinanden modsatte Standpunkter i samme Sag; han staar i Aarhus Byraad paa eet Standpunkt og her i Salen paa et andet. De fleste vilde sikkert komme meget uheldigt fra en saadan Dobbeltstilling; ikke mindst overfor sig selv vilde de komme uheldigt fra det, men det ærede Medlem

synes ikke at anfægtes i mindste Maade heraf. Det er, som om det ærede Medlem er i Besiddelse af en lykkelig Evne til at optræde paa højst forskellig Maade alt efter det Sted, han befinder sig paa, og alt efter som det passer i Krammet.

En Bekræftelse paa Formodningen om, at det ærede Medlem har en saadan lykkelig Evne, ser jeg ogsaa i det ærede Medlems Dobbeltstilling til den almindelige Valgret og det kommunale Selvstyre. Her i Tinget og i sin Valgkreds ved Grundlovsfesterne er det ærede Medlem den almindelige Valgrets og det kommunale Selvstyres varme Talsmand, men da Aarhus Byraad i Forsommeren besluttede at iværksætte Dyrtingsforanstaltninger efter Dyrtingslovens § 2 — og Aarhus Byraad er jo valgt ved almindelig Valgret —, kunde det ærede Medlem ikke desto mindre sammen med nogle andre af Raadets Mindretal rejse over til Indenrigsministeren og indtrængende anmode om at nægte Godkendelsen af Byraadets Beslutning. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der forleden Dag optraadte som det kommunale Selvstyres varme Talsmand, ikke er bekendt med dette Forhold, thi ellers vilde han, som den ærlige Mand, han er, sikkert have anført det ærede Medlem fra Koldings Optraeden som et afskrækkende Eksempel. Men det ærede Medlem fra Assens tager jo saa tidt en kort Bemærkning, saa jeg venter, at han, naar jeg er færdig med denne lille Tale, vil foreholde det høje Tings Medlemmer, at de ikke maa bære sig ad, saaledes som det ærede Medlem fra Kolding har gjort.

En anden Bekræftelse paa, at det ærede Medlem har den lykkelige Evne, jeg nævnede før, synes at ligge deri, at det ærede Medlem her i Tinget uden Forbehold har kunnet stemme for Dyrtingslovens § 2, medens han hjemme i Aarhus By bestemt modsætter sig at anvende denne Paragraf.

Da det ærede Medlem talte om Skole-spørgsmaal, affyrede han noget, jeg vil kalde en Gasbombe. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den Passus, jeg tænker paa. Det ærede Medlem fra Kolding sagde: „Der er her Tale om den private Skole i København, som ganske vist langt fra har noget grundtvigsk Præg, men som alligevel har det Fortrin, at den giver Plads for friere Virksomhed, for større Bevægelighed, for en pædagogisk Indsats indenfor den danske Folkeskole, som ikke er uden Værdi.“ Det er en ægte Gasbombe, tykke Røgmasser skjuler Giften. Den skjuler et fikst lille Forsøg paa at indrangere den private Skole som et Led i Folkeskolen. Jeg